

Sygn. akt IV Ka 156/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 kwietnia 2017 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący:	SSO Ewa Rusin (spr.)
Sędziowie:	SO Waldemar Majka SO Krzysztof Płudowski
Protokolant:	Ewa Ślemp

przy udziale Julity Podlewskiej Prokuratora Prokuratury Okręgowej,

po rozpoznaniu w dniu 12 kwietnia 2017 r.

sprawy **J. M.**

syna P. i H. z domu C.

urodzonego (...) w G.

oskarżonego z art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii, art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k.

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Wałbrzychu

z dnia 1 lutego 2017 r. sygnatura akt III K 641/16

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok;

II. zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych związanych z postępowaniem odwoławczym, zaliczając wydatki za to postępowanie na rachunek Skarbu Państwa.

Sygn.akt IV Ka 156 / 17

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Wałbrzychu wyrokiem z dnia 1 lutego 2017r. sygn. akt III K 641 /16:

I. Oskarżonego J. M. uznał za winnego popełnienia tego, że w dniu 14 kwietnia 2016r. w W. woj. (...) posiadał wbrew przepisom ustawy znaczną ilość substancji psychotropowej w postaci 155,5 tabletek zawierających (...) i znaczną ilość środka odurzającego w postaci ziela konopi innych niż włókniste w ilości 107,90 grama, to jest występku z art. 62 ust.

2 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii i za czyn ten na podstawie art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii wymierzył mu karę roku pozbawienia wolności,

II. oskarżonego J. M. uznał za winnego popełnienia tego, że w okresie od 1 stycznia 2016r. do 11 kwietnia 2016r. w W. woj. (...), w krótkich odstępach czasu, z góry powziętym zamiarem, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej udzielił co najmniej 10-krotnie Ł. Ł. środek odurzający w postaci marihuany w ilości łącznej nie mniejszej niż 5 gramów za kwotę łączną nie mniejszą niż 150 złotych, to jest czynu z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk i za czyn ten na podstawie art. 59 ust. 2 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii wymierza mu karę roku pozbawienia wolności,

III. na podstawie art. 85§1 i 2 kk i art. 86§1 kk połączył wymierzone wobec oskarżonego J. M. w punkcie I i II części dyspozytywnej wyroku kary pozbawienia wolności i wymierzył temuż oskarżonemu karę łączną roku i 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności,

IV. na podstawie art. 63§1 kk na poczet orzeczonej wobec oskarżonego J. M. kary łącznej pozbawienia wolności zaliczył zatrzymanie oskarżonego w dniach 14 i 15 kwietnia 2016r.,

V. na podstawie art. 70 ust. 2 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii orzekł przepadek dowodów rzeczowych w postaci tabletek koloru żółtego w ilości 89 sztuk zapakowanych w kopercie depozytowej o numerze (...), tabletek koloru brunatno zielonego w ilości 66,5 sztuki umieszczonych w kopercie depozytowej (...) i suszu roślinnego o wadze netto 104,28 grama umieszczonego w kopercie depozytowej numer (...) i zarządził ich zniszczenie,

VI. na podstawie art. 44 §2 kk orzekł przepadek dowodu rzeczowego w postaci wagi elektronicznej koloru srebrnego bez tylnej klapki zarządzając jego zniszczenie,

VII. zwolnił oskarżonego od wydatków poniesionych przez Skarb Państwa od chwili wszczęcia

Z wyrokiem tym w części orzeczenia o karze nie pogodził się oskarżony, wnosząc apelację za pośrednictwem obrońcy.

Apelujący zaskrzył wyrok co do kary na korzyść oskarżonego J. M. i zarzucił:

- rażąco niewspółmierność kary przez wymierzenie kary łącznej 1 roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności, mimo iż okoliczności osobiste oskarżonego, jego postawa w toku procesu oraz dotychczasowa niekaralność przemawiają jednoznacznie za wymierzeniem oskarżonemu kary 1 roku z warunkowym zawieszeniem jej wykonania.

Wskazując na powyższe skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i wymierzenie kary 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja jest całkowicie bezzasadna.

Uznanie sprawstwa i zawinięcia oskarżonego J. M. co do obu przypisanych mu występów z art. 62 ust. 2 i z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii zostało poprzedzone prawidłowo przeprowadzonym postępowaniem dowodowym, którego wyniki, przedstawione w pisemnych motywach wyroku, nie mogą zostać skutecznie zakwestionowane. Pisemne motywy wyroku zawierają także wszystkie istotne okoliczności, mające wpływ na prawidłowy wymiar kary oskarżonemu. Tak więc wymogi art. 420 § 1 i 2 kpk zostały w pełni dochowane.

Kontrola odwoławcza wyroku nie potwierdziła zasadności stawianego w apelacji zarzutu rażąco niewspółmierności kary łącznej pozbawienia wolności w rozumieniu art. 438 pkt. 4 kpk w powiązaniu z art. 85 a kk. Kary jednostkowe za oba przypisane oskarżonemu występkę wymierzono w najniższym ustawowym wymiarze tj. po 1-ym roku pozbawienia wolności (przy maksymalnym zagrożeniu w przepisach art. 62 ust. 2 i z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii do 10-ciu lat pozbawienia wolności). Jak to wynika z niekwestionowanych ustaleń wyroku, oskarżony prowadził swą przestępczą działalność nielegalnego obrotu narkotykami przez okres kilku

miesiący, zakończyło ją dopiero zatrzymanie w toku przeszukania jego mieszkania w dniu 14.04.2016r. znacznych ilości substancji psychotropowych w postaci 155,5 tabletek zawierających (...) i znacznej ilości środka odurzającego w postaci ziela konopi innych niż włókniste w ilości 107,90 grama (czyn I), tj. ilości pozwalających na odurzenie co najmniej kilkuset osób. Przyznanie się oskarżonego do winy (w obliczu tych niezaprzeczalnych faktów procesowych) oraz obciążających zeznań świadka Ł. Ł. nie może wzbudzać wątpliwości jako postawa także asekuracyjna, która została potraktowana przez Sąd Rejonowy jako okoliczność łagodząca, podobnie jak i młody wiek oskarżonego. Przy wymiarze kary uwzględnił także Sąd I instancji dotychczasową niekaralność sądową oskarżonego (k. 184 akt), słusznie jednak zauważając, iż owa właściwość to powinność każdego obywatela, a tym bardziej młodego. Nadto oba czyny oskarżonego były zaplanowane i z premedytacją, a mimo tych wszystkich okoliczności obciążających sąd wymierzył minimalne kary jednostkowe. Skoro w takich okolicznościach łączył sąd kary pozbawienia wolności, to procedował w granicach od 1-go do 2-ch lat pozbawienia wolności. Wybierając metodę pośrednią głębokiej asperacji, dość znacząco zredukował wymiar kary, skoro wymierzył karę łączną relatywnie niską, jedynie 1-go roku i 3-ch miesięcy pozbawienia wolności, co należycie uzasadnił, m. in. odwołując się do powszechnie aprobowanej w judykaturze wykładni zasady asperacji i pełnej absorpcji. Wbrew zrozumiałym oczekiwaniom apelującego nie występują w sytuacji oskarżonego okoliczności i warunki osobiste, uzasadniające pełną absorpcję kar, która mogłaby następnie prowadzić do podjęcia rozważań o zastosowaniu probacji w rozumieniu art. 69 § 1 kk. Kryteria art. 85 a kk odnoszą się przede wszystkim do celów zapobiegawczych i wychowawczych wobec skazanego oraz do celów prewencji ogólnej. Niestety zastosowanie pełnej absorpcji kar jednostkowych zarówno u oskarżonego, ale nade wszystko w odczuciu powszechnym, wywołałoby wysoce uzasadnione przekonanie o bezkarności co najmniej jednego z czynów, zatem byłoby orzeczeniem rażąco niesprawiedliwie łagodnym. Za takim rozstrzygnięciem nie przemawiają ani argumenty o możliwości zdemoralizowania oskarżonego w warunkach zakładu karnego, ani deklarowane przezeń podjęcie pracy za granicą, ani też powoływanie się na sytuację rodzinną, tj. konieczność utrzymania niepracującej konkubiny i dziecka. Wszystkie wymienione negatywne następstwa popełnionych czynów oskarżony powinien był uwzględnić, zanim wszedł na drogę przestępstwa, jako oczywiste negatywne konsekwencje dla jego samego i rodziny. Wypada też zauważyć, że 7- letnia córka oskarżonego powinna realizować obowiązek szkolny, co tym samym umożliwi matce dziecka podjęcie pracy zarobkowej. Tak więc wymiar kary łącznej pozbawienia wolności odpowiada kryteriom art. 53 kk w oraz art. 85 a kk, będąc orzeczeniem racjonalnie prowadzącym do resocjalizacji oskarżonego, które powinno wdrożyć oskarżonego do poszanowania porządku prawnego w przyszłości.

O kosztach sądowych postępowania odwoławczego orzeczono na podstawie art. 636 § 1 kpk i art. 624 § 1 kpk uznając, iż wobec braku po stronie oskarżonego istotnego majątku i dochodów oraz wobec wymierzenia kary izolacyjnej, zasadnym jest zwolnienie oskarżonego od ich ponoszenia.